

де на помощ на възстанниците съ войскѣ: „за да покаже вижда се че тя дѣйствително има намѣрене да помогне на Българитѣ; въ сщность впрочемъ Сърбія никога не е имала намѣрене и братскѣ любови: за да имъ помогне да се тѣ освободятъ отъ турското владичество, — когато тѣ възстанатъ противъ турската власть; но — за да плаши турското правителство, и да го принуждава да исполня желаніята и исканіята, които Сърбія е заявявала въ разни времена. Спорядъ това тя всякога е устроявала, и образувала Български легіони; а за да може да си постигне таж цѣль по-успѣшно, сърбското правителство всякога е призовавало извѣстнитѣ български войводи. Тѣжъ сжщо и въ 1876 година, презъ пролѣтъта бѣхѣ призвани въ Бѣлградъ Войводитѣ Панайотъ Хитовъ, Илю, Филипъ Тотю и Христу Македончето, за да сжставятъ и да приготвятъ единъ Легіонъ отъ доброволци (волинтири) преимущественно отъ Българи, и дѣйствително тѣ успѣхѣ, и въ скоро време сжставихѣ единъ Легіонъ отъ 2000 души.

По него време бѣше въ Сърбія Генералъ Чернаевъ, който по видимому сжчувствоваше къмъ Българитѣ, и българскія новосжставенъ Легіонъ. Сърбското правителство бѣше дало дѣйствително на доброволцитѣ отъ българскія Легіонъ пушки и баруть, но не имъ бѣ отрѣдило и Инструктори, които да ги обучатъ и до нѣйѣ приготвятъ въ военното искусство, и въ най необходимитѣ военни упражненія. —

На 20 Юнія 1876 год. Сърбія обяви войнѣ на Турція подъ таинственъ предлогъ; но по видимому ужъ да сждѣйствова, за да се освободи България отъ турското иго. И дѣйствително слѣдъ малко време Генералъ Чернаевъ преминѣ заедно съ българскія Легіонъ сърбската границѣ, и бѣше пристигналъ до Бѣла Паланка единъ часъ далечъ отъ Пиротъ (Шаркювъ), и сжвременно бѣхѣ обсадили проходъ-тъ св. Никола въ Балкана. Българскія Легіонъ подъ командата на Генерала Чернаева, бѣше дѣйствително въодушевенъ отъ юнашка самонадѣянность, и бѣше обзетъ отъ сладки чувства и душевно самодовол-